XI.

Betænkning

over

Udkast til Lov angaaende de communale Valg i Kjøbstæderne.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 21de Februar 1860.)

Det Udvalg, der af Landsthinget har faaet det Hverv at afgive Betænkning over ovenanførte i Folkethinget vedtagne Lovforslag, har ligesom det i Folkethingets forrige Samling angaaende denne Sag nedsatte Udvalg eenstemmig anseet det for høist ønskeligt, at den ved Anordning af 24de October 1837 fastsatte Sammensætning af Kjøbstædernes Communalraad forandres og bringes i bedre Overeensstemmelse med Tanken i Grundlovens § 96. Trangen til en Udvidelse af de herhen hørende Bestemmelser maa anerkjendes at være almindelig tilstede, ikke blot med Hensyn til den nu gjældende Valgret, ifølge hvilken ikke Faa af dem, der yde de høieste Skattebidrag til Communen, aldeles ere udelukkede fra Deeltagelse i Valgene, men i en endnu høiere Grad med Hensyn til Valgbarheden, da det — maaskee med Undtagelse af enkelte større Kjøbstæder — efter de nu gjældende Bestemmelser ofte kan være vanskeligt nok indenfor Kredsen af de Valgbare at finde Personligheder, der forene den fornødne Lyst og Evne til forsvarlig at bestyre Communens mange forskjelligartede Anliggender, medens ofte nogle af de Kræfter, som man helst ønskede at benytte og som man meest kunde trænge til, findes udenfor de Valgbare.

Der kunde jo visinok opkastes det Spørgsmaal, om det ikke var rigtigst at udsætte Omordningen af Reglerne for Communalraadenes Sammensætning, indtil man samtidig hermed kunde forhandle Reglerne for deres Virkekreds og Myndighed, hvis Udvidelse er stillet i Udsigt ved Grundloven; men hvormeget end Udvalget ønsker og haaber, at Grundlovens Løfte i denne Henseende snarest muligt maa blive indfriet, har det dog ikke anseet den her omhandlede Udsættelse for nødvendig eller ønskelig. At det ikke er nødvendigt at behandle disse to Spørgsmaal samtidig, fremgaaer allerede af den Vei, man hidtil har fulgt (Lov af 22de Marts 1855 om Sogneforstanderskabernes og Amtsraadenes Sammensætning og Valg, samt Lov af 4de Marts 1857 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns communale Anliggender); og det turde mulig ved en nøiere Betragtning endog vise sig, at overveiende Grunde tale for at behandle Spørgsmaalet om Communalraadenes Sammensætning først, som det, hvortil der i praktisk Henseende er den største umiddelbare Trang, idet den selvstændige Myndighed allerede ad administrativ Vei foreløbig vil kunne hævdes under en for Sagen gunstig stemt Minister. Det kan nemlig ikke oversees, at de to omhandlede forskjellige Rækker af Bestemmelser staae i et saadant indbyrdes Forhold, at de nødvendig til en vis Grad maae være betingede af hinanden. Jo mere man udvider Valgretten, desto mere vil man see sig henviist til at søge Betryggelsen mod